

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΑΦΙΧΘΕΙΣ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ
ΕΣΧΕ ΜΑΚΡΑΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΝ
ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

[illegible]

Τὴν 11ην π. μ. ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς συνοδὸν
νός τῶν κ. κ. Λεβλὼν καὶ Κορτελ, μετὰ
τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, μετὰ
μεν ὁ Στρατηγὸς Γκουρ, Στρατιωτικὸς
τῶν Παριζίων. Εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας
παρεταγμένοι εἰς δύο σειὰς οἱ στρατιῶται
τιωτικῆς μονάδος τοῦ πεζικοῦ καὶ ἡ στρατιὰ
μουσικὴ μετὰ ἐπὶ κεφαλῇ τὴν σημαία, οἱ στρατι-
διδόν τὰς τιμὰς. Μετὰ τὴν ἀνέκρουσιν τῶν
νικοῦ καὶ Γαλλικοῦ Ἑθνικοῦ Ὕμνου ὁ
ὁ Βασιλεὺς κατέβηκε ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ

[illegible]

ας καὶ τῶν Συντάξεων. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐλευθ.
κῶν κ. Ντελμπὸς ἐπιστρέφων αὐρίων ἐν Βρυξέ-
λαις συναντήθη μετὰ τῆς Α. Μ. καὶ θὰ παραστή-
σῃ εἰς τὸ Βασιλικὸν πρόγευμα τῆς Ἑλληνικῆς πρε-
σβείας.

Η «Πτι Ζουρνάλ» τονίζει, ότι ο Βασιλιάς την επανάθρονό του εις τὴν ἀρχαίαν βασιλείαν.

[illegible]

Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἰσπανία εἶπε
βυθισμένη εἰς τὸν ἑμψύλιον σπαραγμὸν καὶ ἡ Μ.

8-
κά-
ὄ-
ν

σοῦλλομανικός κόσμος συνταράσσεται εἰς τὸ Μαρο-
σθῇ ἡ σήμασία τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μονάρχου μῆς
Δυνάμεως, ἡ ὁποία λόγῳ τῆς θετικής τῆς ἐξάσκ-
τὸν ἐλεγchon εἰς τὴν Ἀνατολικὴν λεκάνῃ τῆς Με-

«**Η** έφημερίς «**Ημέρα**» εις άρθρον της υπογεγραμμένου υπό του κ. Ραι, σχολιάζει τα πέντε των Βασιλέων Γεωργίου της Ελλάδας και Βασιδού της Βουλγαρίας. Μετά ταύτην λέγει τα εξής:

«**Αί**α! το ταίσιον του Βασιλέως Γεωργίου Β' Έχει πολύ μεγαλύτερον σημασιον, διότι ο Έλληνας κατέχει εις την Μεσόγειον στρατηγικόν θέσιν υπόψιν σημασίας. Ο Βασιλεύς Γεώργιος Β' Μονάρχης απολύτως φιλελεύθερος, έξαιρεί μεγάλην επιρροήν επί της εξωτερικής πολιτικής της

του, δέν ἐπιθυμεί να τήν περιπλέξει εις περιπέτειας καί γυναικίαν τήν ἄξιαν τῆς Γαλλικῆς καί Ἀμερικανικῆς φιλίας. Ἡ Γαλλία ἀγαπᾷ τὴν ἐπιφελή τῆς καίρας τῆς διαβάσεως τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β' ἐκ Παρισίων; Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος δὲ εὐνοϊκὴν ἀτμόσφαιραν ἀναπνεύσεως τῆς Γαλλο-εὐνοϊκῆς φιλίας».

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4. (Ἰδιαίτερα Ὑψηλὰ) Ἀνδίνους «Παρατηρητὴν» δημοσίουν τοῦ ἔργου ἰδιοῦν ἐπὶ τῇ προσεχῇ ἀφίξει τῆς Α. Μ. πρὸς τὴν ἑλάνης τῆς Ἑλλάδος Γεωργίου εἰς τὴν Βρετανίαν πρῶτουςσαν:

«Ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ σπανὴς ἡ ἐπισκοπὴ τῆς ἀνδίνουρχῆς τοῦ Λονδίνου ἀνεμένει μὲν τοῦτο τὸ ἔργον μικρὴν εὐχαρίστησαν, δὸν ἡ προσεχὴς ἐπισκοπὴ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, Πλειστόν Ἀγγλῶν ἔχουν τὴν ἐντύπωση, δὲ ἕνα παλαιὸν ἄνθρωπον»

στρέφει, διότι κατά την διάρκεια της έκτασης
ο Βασίλειος Γεώργιος εγγύαριος την χώραν
κατά τρόπον εξαιρετικῶς σπάνιον δια ξένων
διατάτα διά Μονάρχην. Είπε ένας από τους
άνθρώπους, που δύνανται να φανούν αξίον της

τοῦ τυχίας των. Δὲν εἶνε μικρὸν κατορθώμα
νακτῆσιν κανεὶς τὸν θρόνον τοῦ εἰς τὴν παρ
αὐτὴν ἐποχὴν, καὶ θὰ ἤμπορουσε κανεὶς νὰ
ρηθῇ ἂν ἦτο καὶ ὀλίγον ὑπερήφανος ὑπὸ τοῦ
συνθήκας. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Β' εἶ

«Ἐλπίσθητε ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεώς του ἐξ ἔθρονος πρὸ δύο εἰσων. Διότι ἐφυγεν ἀπὸ τοῦ ἀκριβοῦς κατὰ τὴν ἑμέραν τὸν ἀγγέλιόν μου καὶ οἱ Ἕλληνας ἐθένησαν ὡς ἰσχυρότερον προφητῶν τοῦ γεγονότος, ὅτι οὗτοι εὐνοῦσαν ἐξωτερικῶν στὴν Σαμουὴλ Χόρ, ἐνῶ κατὰ μέραν ἐκείνην τὸν καιρὸν ὅπως τὸν συνόριον

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝ ΜΕΣΟΓΕΙΩ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4. (Ἀθην. Πρακτ.).—Αὐτὰς ἀποδοῖον ἐξαιρετικῶν σημειῶσαι ἐν τῇ αὐτῇ συστάσει ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἀρχόντων ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἐν τῇ Μεσογείῳ. Ὁ ἄλλος τῶν ἀποκρίσεων μακροχρόνιος Πούμπουρ ἐξ γενόμενης παρατήρησις, εἶπεν ὅτι τῇ ἀκτῇ πολιτικῇ τῆς Κυβερνήσεως ἀναλόγως ὑπάρχει, τὰς ὁποίας καθάρισμα ἐν ὁποίᾳ

...διαφέρον της Αγγλίας είναι να προσπα-
...θαλασσίαν αυτήν ὁδόν — εἶπεν ὁ ὑπουργός —
...τὸ δι' αὐτῆς κινούμενον ἔμποριον νὰ μη-
...οὐδεμίαν διατάραξιν. Ἐχουσα τὸν σκοπὸν
...ὕπ' ᾧσιν ἡ Κυβέρνησις προέβη ἀπὸ κοινοῦ

...σιν, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται ὅτι ἡ ἐλευθερία
...σόδου καὶ τῆς ἐξόδου καὶ ἡ διαμετακόμις
...Μεσογείου εἶνε ζωτικὸν ἐνδιαφέροντος καὶ
...μὸς καὶ διὰ τὴν Ἰταλίαν. Ἡ δὴλώσις αὐτῆς
...χαιεν ὁ ὑπουργὸς —διὰ διαφόρους λόγους

ὅτι ὅλα τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέ-
ματα, ἡ Κυβέρνησις ἐξέσπουδεν νὰ ἐν-
εργήσῃ, ὅτι μὴ εἰλικρινὴς συνεννόησις με-
ταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλ-
λάδας ἀποτελεῖ βεβηλωθῆναι τὸν δρόμὸν διὰ
κατάστασιν ἐν τῇ Μεσογείῳ.

Ἡ ἐπιθυμία τῆς Κυβερνήσεως ἀναρρο-
πῶν τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπῆρξεν ἀρκετὰ παρὰ
ἀνταλλαγὴν ἐπιστολῶν μετὰ τοῦ κ. Περ-
σέως καὶ τοῦ κ. Μουσασοῦνι κατὰ τὸν πε-
ρὶ τοῦ ὅλου καὶ εἰς πολλοὺς λόγους τοῦ δ.
τῶν ἐξωτερικῶν ἐπὶ τῆς ἀγῆς ἐν ἡμῶν

διὰ τὰ ἀγγλικά καὶ αὐτοκρατορικά
δὲν ἔχομεν ἄλλην ἐπιθυμίαν παρά νὰ ζῶ-
ρῇ καὶ φιλιᾷ με τοὺς ἐν τῇ Μεσογείᾳ
μας.